

Referat despre spatiul geografic al civilizatiei ebraice

Civilizatia ebraica s-a constituit si a durat timp de 14 secole pe un teritoriu foarte restrins: suprafata Israelului era la inceput de aproximativ 15 000 km². Tara avea coborind de la inaltimea de 3 000 m a Muntilor Hermon pana la Marea Moarta, ale carei tarmuri sunt cu 394 m sub nivelul Mediteranei o mare varietate de relief si de conditii climatice.

Numeroaselor cutremure, vinturilor desertului, perioadelor lungi de seceta, norilor pustiitori de lacuste, tintarilor care raspandeau malaria, li se mai adaugau invaziile continui ale triburilor nomade. La toate acestea se mai adaugau si primejdiile permanente ale unei faune feroce, de lei, ursi, lupi, leo parzi si serpi veninosi. Cursurile de apa erau foarte putine si foarte sarace. Zacamintele de minereuri erau de asemenea sarace.

Cu toate acestea, textele biblice numesc Palestina "tara in care curge lap tele si mierea". Caci daca vegetatia saraca a stepelor din nordul tarii limita posibilitatile economice ale evreilor doar la pastorit, in schimb in valea Iordanului cresteau curmalul si trestia de papirus; iar pe coline vita de vie si smochinul, rodiul si maslinul, arbori rasinosi si arbori folositi la constructii stejarul, cedrul, chiparosul si (cel mai raspandit) sicomorul. In cimpurile vailor se cultivau orzul (care constituia elementul principal in alimentatie) si griul, iar pastorii cresteau turme mari de oi si capre. Vite mai rare erau vaca si bivolul.

Din imensul rezervor de populatii semite au coborit probabil chiar prin secolul al XX-lea i.e.n., venind din partile nord-occidentale ale Mesopotamiei sau, dupa alti autori, din regiunea Ur un grup numeros de semiti numiti mazi condusi de legendarul sef de trib Abraham. Penetratia lor lenta si pasnica in regiunile Siriei de azi este atestata inca din prima jumatate a mileniului al II-lea i.e.n.

In Egipt unde unele triburi nomade au migrat in cautare de pasuni pentru turme, majoritatea lor raminand in Palestina prezenta lor poate fi pusa in legatura cu aparitia in valea Nilului a acelor populatii semite de nomazi imigrati si traind aproape in conditii de sclavie, pe care textele akkade dice si egiptene ii numesc habiru, iar cele ebraice ivri ("de dincolo", veniti din Rasarit; de unde cuvintul evrei). In secolul al XIII-lea i.e.n., in timpul domniei lui Ramses al II-lea marele faraon constructor, dar si bine cunoscut opresor evreii erau pusi la munci grele in constructii.

Aceasta situatie grea a determinat "fuga din Egipt". Aceste triburi semite sub conducerea lui Moise (in egiptean Masu, in ebraica: Mose), au migrat din regiunea Deltei spre Rasarit, strabatand nordul Peninsulei Sinai, ocolind Marea Moarta prin sud si, trecand Iordanul dinspre partea estica, au ajuns in Canaan.

In timpul acestei migratii lente care a durat aproximativ 40 de ani evreii s-au organizat intr-o confederatie de triburi, au trecut la o viata sedentara si au inceput actiunea de ocupare a Canaanului. In aceasta perioada si in asemenea conditii a inceput procesul de constituire a "poporului lui Israel".